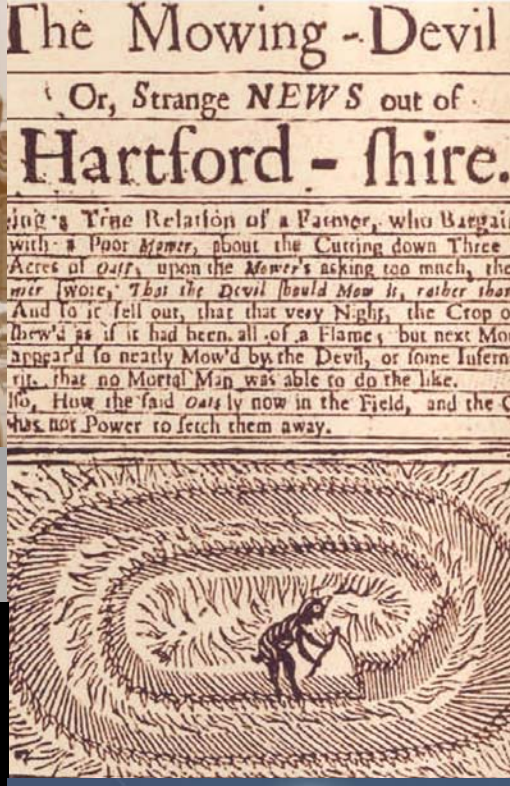

Kim Møller Hansen

Bermuda Trekanten

- og andre myter

Fakta & Myter

Kim Møller Hansen

Bermuda Trekanten

- og andre myter

SUFOI

Bermuda Trekanten
- og andre myter
1. udgave 2014
Af Kim Møller Hansen

© 2014 Kim Møller Hansen

Udgivet af
Skandinavisk UFO Information (SUFOI)
Postboks 95
6200 Åbenrå
www.ufo.dk
info@sufoi.dk

ISBN 978-87-87628-16-7

Kopiering fra denne bog må kun finde sted på institutioner eller virksomheder, der har indgået aftale med Copydan Tekst & Node, og kun inden for de rammer der er nævnt i aftalen.

Bermuda Trekanten – og andre myter kan også købes som print-bog med ISBN 978-87-87628-15-0. Et evt. overskud fra salget af denne printbog går til driften af www.ufo.dk, som ejes af foreningen Skandinavisk UFO Information (SUFOI).

Fakta & Myter

Bermuda Trekanten – og andre myter udkommer i SUFOI's bogserie **Fakta & Myter**. Bogserien behandler temaer, problemstillinger og oplevelser tilknyttet ufomyten. Det er ambitionen med **Fakta & Myter**, at hver titel bliver læserens jordbundne guide i en fascinerende, men forvirrende verden domineret af mystiske beretninger, konspirationsteorier og halve sandheder.

I religionsvidenskab og antropologi betegner en myte en religiøs fortælling, der forklarer noget om virkelighedens indretning. I almindelig tale er en myte fiktion. I bogserien **Fakta & Myter** bruges begrebet "ufomyte" om de beretninger, oplevelser og forestillinger, der knytter sig til begrebet ufo, og som udvikler sig over tid i samspil med fx historiske og kulturelle forhold. Selve ordet "ufo" opfattes som en samlebetegnelse for de mangeartede fænomener, der kan indgå i beretninger om usædvanlige himmelfænomener.

I Fakta & Myter er tidligere udgivet:

Area 51, SUFOI 2013 (printbog 978-87-87628-98-3, e-bog 978-87-87628-04-4)
Roswell, SUFOI 2013 (printbog 978-87-87628-03-7, e-bog 978-87-87628-07-5)
Aliens, SUFOI 2013 (printbog 978-87-87628-05-1, e-bog 978-87-87628-08-2)
Nærkontakt, SUFOI 2013 (printbog 978-87-87628-09-9, e-bog 978-87-87628-11-2)
UFO-styrt, SUFOI 2014 (printbog 978-87-87628-12-9, e-bog 978-87-87628-13-6)

Printbøger kan bestilles på ufo.dk og e-bøger på saxo.com.

Indhold

Forord 4

Vi har aldrig været alene 5

Jordiske flyvende tallerkener 15

Projekt Usynlighed 26

Bermuda Trekanten – vinduet til universet 34

Budskaber i markerne 52

Blændværk 60

Kvægmishandlinger 71

Mænd-i-sort 75

Bøger 77

www 81

Register 84

Bogens illustrationer 86

Forord

Mange emner, mysterier og fænomener er gennem tiden blevet en del af ufomyten eller betragtes som nært beslægtet med den. Der er opstået en rodekasse med alt muligt, som af mange antages ”at hænge sammen” i mystikkens verden.

Det drejer sig om fx astroarkæologi, nazisternes ”vidundervåben”, korncirkler, mænd-i-sort (Men In Black, MIB), kvægmishandlinger (cattle mutilations), Bermuda Trekanten, Philadelphia-Eksperimentet og efterretningsvæsners manipulation med ufoentusiaster. Indrømmet, nogle af temaerne er langt ude, men har ikke desto mindre en meget stor tiltrækningskraft og en voldsom udbredelse på nettet – og så rummer de faktisk en lille flig af sandheden skjult bag mystikkens og spekulationernes tåger.

Kapitlerne i *Bermuda Trekanten – og andre myter* har tidligere været publiceret i min bog *Projekt UFO – tro, løgne og kold krig* (SUFOI 2011), men er i nærværende udgivelse opdateret og visse tilfælde også kraftigt udvidet. Myter har det jo med at knopskyde og udvikle sig. Det gælder bl.a. historien om Flight 19. Om eftermiddagen den 5. december 1945 lettede fem Avenger torpedobombefly fra flådestationen i Fort Lauderdale i Florida for at flyve ud på det, som skulle have været en ganske almindelig, rutinemæssig øvelsesmission. Men noget gik rivende galt! Flight 19 vendte aldrig hjem. Træningsflyvningen skulle have varet 2 timer og 15 minutter, men fem timer efter take-off forsvandt piloternes stemmer i æteren for evigt. Hændelsen udløste en af de største eftersøgninger nogensinde i området med deltagelse af mange skibe og fly. Læs her i bogen om de nye oplysninger i det klassiske Bermuda Trekant-mysterium.

De enkelte kapitler i *Bermuda Trekanten – og andre myter* kan læses uafhængigt af hinanden. Som læser kan man selv gå på jagt inden for hvert emne, idet både litteraturliste og www-liste er opdelt kapitelvis.

Bermuda Trekanten – og andre myter udkommer også som e-bog, hvor man som læser får glæde af de mange links (vist med en understregning i teksten), der henviser til kilder og yderligere baggrundslæsning.

En stor tak til Minerva Bloom, museumskoordinator og webmaster for Naval Air Station Fort Lauderdale Museum, for de gode svar på mine spørgsmål vedr. Flight 19 og Bermuda Trekanten, og en lige så stor tak til Henrik Klinge Pedersen (for kortene side 44 og 61), Spectre Artwork Studio (for tegningen side 16 øverst), Ole Henningsen (for korncirkelfotos side 57-59), Bo Møller Hansen (for billedmanipulationerne side 60 og 73) samt Mette Friis-Mikkelsen og videnskab.dk (for kortet side 41).

Jeg hører meget gerne fra læserne, hvis der trods ihærdige forsøg på det modsatte skulle have sneget sig unøjagtigheder ind i teksten. Så vil der blive rettet op på fejl og mangler i kommende oplag/udgaver. Skriv i så fald til mig på info@sufoi.dk.

Kim Møller Hansen
august 2014

Vi har aldrig været alene

For årtusinder siden opholdt fremmede astronauter sig på vores planet. De dikterede Jordens skriftkloge hele "sandheden" og befalede dem at give denne sandhed uforfalsket videre til fremtidige generationer. Men bedrevidende mennesker manipulerede med sandheden, og der opstod religioner. Viden og sandhed blev erstattet med tro.

Rumvæsner byggede både pyramiderne i Egypten, startramper til deres rumskibe i Sydamerika og andre kæmpestore bygningsværker verden over. Alt sammen fortidsgåder, som kun ved brug af ganske betydelige ressourcer og højteknologi kan genskabes i dag. De fremmede efterlod sig myter, skrifttegn og gådefulde genstande, og tilintetgjorde en del af den da eksisterende menneskehed og avlede en ny menneskeart – måske de første repræsentanter for homo sapiens. I vores kollektive bevidsthed lever fortidens rumvæsner videre som guder.

"Vi er ikke alene og har aldrig været det" er kernen i den såkaldte fortidsastronautteori. Ordet "teori" er måske så meget sagt. Hjernespind er nok en mere korrekt betegnelse ifølge mange, heriblandt fagfolk som arkæologer, antropologer og historikere.

Hjernespindet tog fart i 1968, da den første succesfulde bog om guderne fra rummet udkom på engelsk hos det store amerikanske forlag Putnam. Titlen var *Chariots of the Gods? – Was God an Astronaut?*. Den debuterende forfatter var schweizeren Erich von Däniken (f. 1935), som siden teenageårene havde haft forskellige jobs inden for den schweiziske hotelbranche. Hans fritidsinteresse var arkæologi, og lønnen brugte han bl.a. til at rejse rundt i verden og besøge fortidsgåder. Det resulterede i et bogmanuskript, som han havde meget svært ved at finde en udgiver til. Ikke mindre en 22 gange blev Dänikens manuskript afvist – den ene gang med begrundelsen, at det indeholdt "følelsesmæssige vidtløftigheder". Først da en science fiction-ghostwriter havde gennemskrevet manus, der blev kategoriseret som arkæologi, bed forlaget Econ Verlag i Düsseldorf på krogen, hvilket forlaget bestemt ikke skulle komme til at fortryde. Bogen med den tyske titel *Erinnerungen an die Zukunft* udkom i 1967 og blev i løbet af et år oversat til 25 sprog. Succesen var i hus, og Däniken var allerede godt i gang med sin anden bog.

Selv en fængselsdom for skattesnyd og underslæb kunne ikke lægge en dæmper på Dänikens succes. Da han blev løsladt i 1971, havde de to første bøger solgt flere millioner eksemplarer. Erich von Däniken har i alt fået udgivet 26 titler på 32 sprog, afholdt et væld af foredrag, medvirket i tv-serier og et par dokumentarfilm og været idemanden bag oplevelsescentret "Mystery Park" i Interlaken i Schweiz. Fortidsgåderne i Mystery Park kunne ikke trække tilstrækkeligt med besøgende og eksisterede kun i perioden 2003-2006, hvorefter oplevelsescentret i 2009 fik nye ejere og skiftede navn til JungfrauPark Interlaken. Trods fiaskoen med parken har Erich von Dänikens spekulative ideer om fortiden sat sig varige spor – mere end 63 millioner solgte eksemplarer af Dänikens mange titler vejer tungt.

Däniken i søgelyset

Også her i Danmark fandt Däniken lige fra første bog begejstrede tilhængere, der syntes, at hans tolkninger af fortidsgåderne som resultatet af rumbesøg lød besnærende. Bøgerne fremlagde vidtløftige påstande, gætterier og nyrestød til den etablerede videnskab, som ikke kunne bakke op om Dänikens "teorier" om "rumgudernes" besøg, der gav de jordiske civilisationer et kraftigt skub fremad på evolutionens vej.

Som tiden gik, bredte tvivlen sig om rigtigheden af Dänikens beviser. I 1977 udkom bogen *Däniken i søgelyset* (FUFOS 1977) skrevet af bibliotekar Willy Wegner, der på blot 64 sider pillede pynten af en væsentlig del af Dänikens såkaldte beviser for rumgudernes aktiviteter på Jorden i en fjern fortid. I bogens afslutning skriver Wegner:

"At læse Erich von Dänikens bøger er både interessant, spændende og underholdende. Man kan let lade sig rive med at hans lette stil og den bidende ironi, vendt mod videnskaben. Hans evne til at fange folks interesse, understreges tydeligt af den udbredelse hans bøger har opnået. Imidlertid må man ikke tage hans påstande for pålydende. Gør man det, bliver man let viklet ind i Dänikens fantasiverden. Videnskabeligt set spiller Däniken ikke nogen større rolle. Han er selv temmelig uvidenskabelig. Han er subjektiv, usystematisk, har forudfattede meninger og forsker ikke. Men han har formået at fremkalde arrige kommentarer og mere eller mindre saglig kritik …"

Astronaut på hulemaleri

Dänikens ideer lever i dag især på nettet, hvor debatten til tider kan være heftig. Især et af Erich von Dänikens "beviser" for fortidsastronauter, nemlig et såkaldt hulemaleri fra Fergana i Usbekistan, har været genstand for debat, hvilket fik Ole Henningsen fra Skandinavisk UFO Information (SUFOI) på banen i 2006. Han havde mere end 30 år tidligere undersøgt den pågældende sag og troede, at beviset var "aflivet", men historien popper alligevel op fra tid til anden.

Tilbage i september 1972 besøgte Erich von Däniken København. Efter en pressekonference på Hotel Richmond holdt han et velbesøgt foredrag i forbindelse med lanceringen af bogen *Fortids Gåder … Fremtids Virkelighed 2* . Ole Henningsen fik dengang lejlighed til at interviewe Däniken og spurgte til det tilsyneladende klippefaste bevis, som er gengivet i både Dänikens bog *Fortids Gåder … Fremtids Virkelighed 2* (Strube 1972) og i filmen af samme navn. Hulemaleriet ser ud til at vise et væsen i rumdragt med et objekt svævende over sig, næsten som en scene fra en science fiction-film.

I bogen "Fortids Gåder … Fremtids Virkelighed 2" var venstre halvdel af dette foto gengivet side 79 og forsynet med følgende undertekst: "Dette hulemaleri blev fundet af dr. Wjatsheslav Salzew ved Fergana i Usbekistan. Astronauten holder i hænderne en plade helt svarende til dem, der blev fundet i hundredvis i Baian Kara Ula." Hele billedet er gengivet side 70 i Erich von Dänikens bog "Min verden i billeder" (Strube 1973).

Erich von Däniken var under interviewet med Ole Henningsen ikke særlig meddelsom om Fergana-hulemaleriet, men fortalte dog, at han havde modtaget et foto af hulemaleriet fra den russiske forsker dr. Zaitsev. Ole Henningsen måtte derfor i gang med et større efterforskningsarbejde. Sporet gik bl.a. via den danske ambassade i Moskva, som kunne afsløre, at det omtalte hulemaleri slet ikke eksisterede! Ambassaden havde været i kontakt med "Instituttet for Arkæologi under Sovjetunionens Videnskabelige Akademi", som efter at have set billedet fra Dänikens bog skrev: "Som svar på Deres brev af 25. juni 1975 kan jeg meddele, at helleristninger, magen til afbildningen på det til Instituttet for arkæologi, Videnskabernes Akademi, USSR, fremsendte foto er ukendte for vore specialister i mellemasiatisk arkæologi i Fergana-området. Desuden er den givne tegnings tilhørsforhold til arkæologiens fagområde meget tvivlsom."

Men hvad viser Dänikens foto så? Det omtalte "hulemaleri" i Dänikens bog og film er i virkeligheden en usædvanlig dårlig gengivelse af en tegning bragt i den tyske udgave (nr. 1, 1968) af det russiske tidsskrift *SPUTNIK*!

En artikel i det russiske tidsskrift "SPUTNIK"s tyske udgave var illustreret med denne tegning, hvor man kan se tegnerens signatur nederst til højre. Ingen burde være i tvivl om, at der her er tale om en tegning.

Når der fuskes med historien

Da Dänikens ideer dukkede op i 1967, fik de straks en kolossal udbredelse. Der var tydeligvis grobund for provokerende påstande, der talte autoriteterne midt imod. Dänikens oprør mod gængse arkæologiske antagelser vandt gehør i et vestligt samfund præget af modstand mod intellektuelle autoriteter (ungdomsoprøret), lede ved militære autoriteter (bl.a. som følge af Vietnamkrigen) og udbredt frygt for hvad videnskaben kunne påføre os (atomvåbenfrygten under Den Kolde Krig).

Erich von Däniken i Dendera i Egypten. Erich von Däniken grundlagde i 1998 foreningen A.A.S.R.A. (Archaeology, Astronautics and SETI Research Association). A.A.S.R.A. udgiver tidsskriftet "Legendary Times", som skal sprede budskabet "Vi er ikke alene og har aldrig været det" – eller Paleo-SETI-hypotesen, som tilhængerne nu foretrækker at kalde feltet i stedet for astroarkæologi. Erich von Dänikens første bøger i slutningen af 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne var god underholdning for millioner af læsere. Senere viste det sig, at den berejste og storskrivende forfatter var kriminel, manglede de faglige forudsætninger for alt det, han ofte udtalte sig skråsikkert om, snød med "beviserne" – og i øvrigt ikke altid havde besøgt alle de gådefulde steder, som han ellers skrev så medrivende om og påstod at have studeret på tæt hold. Om hans mange læsere – herunder nærværende forfatter – af de første populære titler har fået varige mén af at læse Dänikens påstande, vides ikke med sikkerhed, men mon ikke han trods alt har skærpet manges nysgerrighed og lyst til at vide mere om menneskets fortid.

Däniken er blevet efterfulgt af mange andre astroarkæologiske forfattere, der ofte har deres egen version af "Den Store Sammenhæng". Da interessen for astroarkæologi begyndte at klinge af, var nogle forfattere dygtige til at gribe et nyt medie. De var blandt de første til at forstå internettets store betydning for den frie tankes og bimlende skøre ideers udbredelse. Inden længe havde de fleste astroarkæologiske forfattere deres egne sites, hvor spekulationerne om vores fortid fik frit afløb, og de linkede flittigt til hinandens sites og forstærkede dermed trosfællernes synspunkter. Logikken var tilsyneladende: "Hvis bare jeg linker til eller citerer andres 'fakta', hvor de støtter mine, så bliver mine påstande mere troværdige."

Da den unge generation begyndte at surfe rundt på det jomfruelige internet, var hjemmesiderne med alternative teorier om vores fortid temmelig dominerende og kom i den grad til at præge ungdommens historiesyn. I midten af 1990'erne viste en undersøgelse, at mere end en tredjedel af alle collegestuderende i USA troede, at fremmede væsner havde besøgt Jorden engang i en fjern fortid, og mere end en fjerdedel troede, at Atlantis engang har eksisteret. Denne udvikling blev godt hjulpet på vej af de alt for mange tv-kanaler, som skulle slås om sendetid for at vise en overflod af ligegyldige genudsendelser af bl.a. pseudovidenskabelige udsendelser. Selv Erich von Dänikens gamle dokumentarprogram "Chariots of the Gods?" fra 1970 var med i den uendelige båndsløjfe på bl.a. amerikansk kabeltv.